

af, hvad der i denne Sag efter min Mening er det Rette, som de ærede Medlemmer havde gjort gjældende. Jeg skulde Intet have havt imod, hvis Ministeriet havde sat Pris paa at sætte denne Lov i Forbindelse med Lodsloven; i Følge min Betragtning havde vi derved ligesom et Pant paa at faae Lodsloven frem, hvilket havde været vort Ønske, hvis der ikke skulde være andre Punkter paa Lodsloven, som Ministeriet vilde sætte sig imod. Jeg kan ikke sige Andet, end at det vilde have været mig en Tilfredsstillelse, om en saadan Forbindelse havde været iwerkfat. Jeg er nemlig heller ikke enig med de ærede Medlemmer fra Kjøbenhavn deri, at denne Lov er en særlig Lov for Præstø Amts 6te Valgfreds. Den ærede Ordfører var godmodig nok til at tage mod disse Hentydninger eller Antydninger, uden at svare paa dem; men det forekommer mig, at Loven faar et falsk Præg ved en saadan Antydning, og derfor ønsker jeg for mit Bedkommende, da jeg i flere Aar ikke har havt saa lidt at gjøre med disse Sager, at rette denne Misforstaaelse. Det Spørgsmaal, her er Tale om, er jo blevet opfattet baade af Lodskommissionen og af Regjeringens juridiske Konfulenter som et reelt Privilegium, og jeg veed, at i alt Fald det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgfreds er meget nænsom med at gaa reelle Privilegier for nær og vil, at man i saadanne Tilfælde enten skal have en Overenskomst med Bedkommende eller efter Grundlovens Bud give fuld Erstatning for den Ret, man vil erhverve. Der er altsaa to Veie at gaa: enten en Slags Expropriation af Retten, overensstemmende med Grundloven, eller en Overenskomst. Jeg billiger ganske, at Ministeriet har søgt at gaa den sidste Veie. Ganske vist tegnede det ikke i Begyndelsen til, at det kunde lykkes at komme dertil, idet der mellem Ministeriets Tilbud og Lodsferiets Forlangende var ca. 60,000 Kroners Forskjel. Lodsferne mente, at de kunde have Krav derpaa, og efter hvad jeg har læst om Ministerens Tilbud have de ingenlunde betragtet denne Sag som noget saa særdeles Udsækket for Nyords Lodsferi; men kun i Erkendelse af, at Sagen i og for sig fra et almindeligt Standpunkt er nyttig, og tillige af Hensyn til deres humane Foresatte, Lodsbestyrelsen og specielt Ministeren, have de været villige til at gaa til det Tilbud, som han troede at kunne give. Det er altsaa ikke for Nyord Lodsferi, at denne Lov er kommen frem, eller at jeg stemmer for den, uagtet jeg erkjender, at der ogsaa bør tages Hensyn til disse Folk. — det er jo ogsaa Mennesker, som der bør ske deres Ret. Naar det forelaa at dømme om selve denne Sag, vilde jeg sige, at have vi Ret til at afgjøre her, hvad et reelt Princip er verd, vilde jeg, Sagen set under Hensyn til samtlige Forhold, snarest have skjønnnet noget lavere, end her staar i Loven; end høiere, men jeg turde ikke paatage mig, selv om vi havde nogen særlig Udførelse dertil, at fore-

slaa Nedsættelse i, hvad Ministeren har forlangt. Sagen er ikke her om at give noget Mere eller Mindre i Erstatning; men det Væsentlige er, at det Retsslige bliver ordnet tilfredsstillende ved den af Ministeren truene Overenskomst. Lovforslaget er ifølge sit egentlige Diemed ikke en Valgfredslov, men en almindelig Skibsfarislov. Det er ikke de 20 Gaardmænd, eller som de rettere turde kaldes, Husmænd, thi de have kun 10 Ldr. Land hver i Gjennemsnit, som det her gjælder om, men 5—6,000 Smaaafskibsførere, af hvilke den største Del kjender Farvandet der ligesaagodt som Lodsferne selv og derfor slet ikke behøve at betale denne Afgift til en offentlig Institution. Det er den Karakter, Loven har, og jeg tror, den vedrører ligesaafuldt Kjøbenhavns 5te Valgfreds, for saa vidt Beboerne der kunne faae deres Brønde lidt billigere, naar Farten gennem Bøgestrømmen bliver fritagen for Lodsafgiften. Denne Lov omhandler altsaa i Ordets egentlige Forstand et almindeligt Forhold og er til Lettelse af Smaaafskibsfarten, som man hidtil har betyngtet med denne tvungne Afgift, for derved at opretholde en Statsinstitution, hvorved der er udvist stor Ubillighed. Det er, set paa denne Maade, at jeg stemmer for Lovforslaget uden nogen Sidebemærkning til den ene eller den anden Side, idet jeg lykønsker Ministeren til, at han har været saa heldig at faae en Overenskomst bragt i Stand paa en saadan Maade, at vi, selv om vi have forskellige Meninger om Erstatningssummens Størrelse, dog kunne give Lovforslaget vor Billigelse. Det er et Lovforslag, som vil blive modtaget med Tak, ikke saa meget af Nyords Lodsferi som navnlig af den Del af de Søfarende, hvem denne Lov nærmest angaar.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet, og man gik til Afstemning, hvorved

Lovforslaget (se Tillæg C) vedtoges enstemmig med 59 Stemmer.

Lovforslaget bliver nu at tilstille Lands-thinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov angaaende et Tillæg til Lov om Tilsyn med Dampskjeder paa Landjorden af 24de Marts 1875.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Beth: Da den meget ærede Justitsminister fremlagde dette Lovforslag i Landsthinget, gjennem hvilket det er passeret med en ganske enkelt Ordtale og uden Nedsættelse af Udvalg, bemærkede